

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Posta Attila ügyvéd által képviselt felperesnek, dr. Milus Gábor pártfogó ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű és III. rendű alperesek ellen, tartozás megfizetése iránt indított perében, a Fejér Megyei Bíróság 2009. szeptember 3. napján kelt 14.P.20.757/2008/28. számú ítélete ellen, az I-III. rendű alperesek részéről 29. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi egyetemlegesen az I-III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 200.000 (kettőszázezer) forint + ÁFA fellebbezési eljárási perköltséget.

Dr. Milus Gábor pártfogó ügyvéd munkadíját 6.000 (hatezer) forint + ÁFA összegben állapítja meg, melyet az állam visel. A Fővárosi Ítéltábla a pártfogó ügyvédi munkadíj átutalása iránt megkeresi a Fejér Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalát.

A le nem rótt 900.000 (kilencszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében az alpereseket 18.920.565 forint tőke, ennek 2003. január 1. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Kérelme indokaként előadta, hogy az alperesekkel, valamint a ... Rt.-vel fennálló jogviszony keretében az alperesek az általuk vállalt kötelezettségüknek maradéktalanul nem tettek eleget, az általuk leadott termény mennyiség ellenértéke nem fedezte a részükre kiadott ún. input anyagok ellenértékét, melynek következtében a termelést elősegítő anyagok megvásárlásához hitelkeretet biztosító ... Rt. a követelését a felperessel mint készfizető kezessel szemben érvényesítette.

A felperes keresetében ezen összeg megtérítését kérte az alperesektől a Ptk. 276. § (1) bekezdése, a Ptk. 337. § (1) bekezdése és a Ptk. 242. § (1) bekezdése alapján.

Az alperesek érdemi ellenkérelmükben a felperes által előadott tényeket nem vitatták, azonban a követelés egészével szemben beszámítási kifogást terjesztettek elő. Állították, hogy az általuk beszállított és leadott terménymennyiség ellenértéke fedezte a felperes, illetőleg a ... Rt. felé fennálló teljes tartozásuk összegét, így a felperesnek velük szemben jogoszerű követelése nem lehet.

Az elsőfokú bíróság a 2007. január 24. napján kelt 14.P.20.999/2005/33. számú ítéletével a keresettel egyező döntést hozott, melyet a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.101/2007/11. sorszámú végzésével hatályon kívül helyezett és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasított. A felperes fellebbezési eljárási perköltségét 300.000 forintban állapította meg, míg az I-III. rendű alpereseket képviselő párfogó ügyvéd munkadíját 7.200 forintban, melynek kiutalásáról is rendelkezett. Az I-III. rendű alperesek személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték összegét 900.000 forintban határozta meg. Meghagyta az elsőfokú bíróságnak, hogy a megismételt eljárásban - amennyiben az alperesek erre vonatkozó indítványukat fenntartják - az I-III. rendű alperesek által kért igazságügyi könyvszakértői bizonyítást folytassa le és e bizonyítékot vesse össze a perbeli egyéb bizonyítékokkal és a felek előadásával. Meghagyta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltak szerint indokolja.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság - másodfokú bíróság iránymutatásának eleget téve - igazságügyi könyvszakértői bizonyítást rendelt el. A szakértő megállapítása szerint az alperes részéről kiállított sorszámú, 19.724.695 forint összegű számla a felperes elszámolásában nem került figyelembe vételre, a rendelkezésre álló számlák, bizonylatok és egyéb könyvelési adatok alapján így az alperesek részéről a felperesek irányába tartozás nem mutatható ki. A felperesi követelés összegét 18.920.565 forintban határozta meg. Kiegészítő szakvéleményében nem vonta kétségbe, hogy az alperesek részére a felperesi kimutatásban nem szereplő 4.630.747 forint kompenzáció összege ténylegesen átutalásra került az I. rendű alperes részére.

Az elsőfokú bíróság újonnan meghozott ítéletével egyetemlegesen kötelezte az I-III. rendű alpereseket, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 18.920.565 forintot és ezen összeg után 2003. január 1. napjától számított kamatát, valamint 1.800.000 forint perköltséget, amely magába foglalja az ügyvédi munkadíjat és a lerótt eljárási illetéket, míg ezt meghaladóan felmerült perköltséget az állam viseli. Az I-III. rendű alperesek párfogó ügyvédjének munkadíját 20.000 forint + ÁFA összegben határozta meg. Ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperes elszámolása során valamennyi alperesi beszállítást igazoló számlát figyelembe vette, így beszámításra került a 19.724.695 forint összegű alperesi igény is. Megállapította, hogy ezen összeget a felperes a veszprémi közjegyző KJ.434/2000.

számú közokiratába foglalt I. rendű alperesi 15.093.948 forint tartozás elismeréssel szemben számolta el oly módon, hogy a fennmaradó 4.630.747 forint különbözeti összeget az I. rendű alperes javára - a szakértő által is igazolt módon - visszautalta. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak azon alperesi állítást, miszerint a felperesi igénnyel megegyező értékű követelésük áll fenn. Ezért az alpereseket a Ptk. 276. § (1), Ptk. 242. § (1) és a Ptk. 337. § (1) bekezdésére figyelemmel egyetemlegesen kötelezte a keresetben foglalt tartozás megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek éltek fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem minden tekintetben értékelte okszerűen. Szerintük az általuk csatolt kimutatás és az igazságügyi könyvszakértő véleménye kétséget kizáró módon igazolja, hogy a beszállított és a leadott terménymennyiség ellenértéke fedezte a felperes felé fennálló teljes tartozás összegét. Hivatkoztak arra, hogy a szakértői vélemény szerint az általuk beszállított 19.724.695 forint értékű termény a felperes elszámolásában nem került figyelembe vételre.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az ügyben részbizonyítást rendelt el: személyesen meghallgatta az igazságügyi könyvszakértőt. A szakértő megerősítette a kiegészítő szakvéleményében foglaltakat, miszerint 4.630.747 forint összeget a felperes az alperesek részére banki átutalással folyósított. Felhívta a figyelmet, hogy ezen az átutaláson a jogcím feltüntetésre nem került, ezért ennek figyelembevétele bírói mérlegelés körébe tartozik. Előadta, hogy valójában az alperesek javára 15.093.948 forint került beszámításra.

A fellebbezési eljárásban kizárólag az alperes beszámítása körében hozott ítéleti döntés volt vitatott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 253. § (3) bekezdésére is figyelemmel, a fellebbezéshez és a fellebbezési ellenkérelemhez kötötten bírálta felül az első fokú ítélet megalapozottságát.

A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki: az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelését követően helyesen állapította meg, hogy az I. rendű alperes 2000. augusztus 29. napján V-i közjegyző helyettes előtt elismerte, hogy az R. Kft.-nek mint hitelezőnek összesen 15.093.948 forint tőkével tartozik, mely tartozás korábbi, számla ellenében történt vásárlásaiból származó ki nem fizetett tartozásaiból áll össze. Ezt követően 2000. december 6. napján az I. rendű alperes kiállította az sorszámú számlát a R. Kft. felé 19.724.695 forint erejéig. A perben a felperes számlakivonata másolatának csatolásával igazolta, hogy 2000. december 13. napján az számú számla

kompenzálása után fennmaradó 4.630.747 forintot (19.724.695 forint-15.093.948 forint=4.630.747 forint) az I. rendű alperes részére átutalt.

Figyelemmel arra, hogy a felperes az alperesek által jelen perben beszámítani kért számlát már korábban a közjegyzői okiratban foglalt követelés ellenében elszámolta, és az elszámolást követően fennmaradó összeget visszautalta az I. rendű alperes részére, helyesen döntött az elsőfokú bíróság, mikor az alperesek beszámítási kifogás iránti kérelmének nem adott helyt. Az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtetteket erősítette meg az igazságügyi könyvszakértő a másodfokú bíróság előtt tett fenti nyilatkozatában is, melyre tekintettel nem vonható kétségbe, miszerint az alperesek által beszámítani kért számlát a felperes korábban elszámolt az alperesek javára, melyet kimutatásában - tévesen - már nem szerepeltetett.

Figyelemmel arra, hogy az alperesek minden kétséget kizáró módon nem bizonyították a beszámítási kifogásukban előterjesztett igényüket, a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdésére tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Mivel az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek a felperes fellebbezési eljárási perköltségének megfizetésére, melyet a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja, (5) és (6) bekezdése alapján állapított meg - figyelemmel a felperesi képviselő által kifejtett tényleges tevékenységre is. Az alpereseket képviselő pártfogó ügyvéd munkadíját a 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 5. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése alapján állapította meg.

Az alperesek személyes költségmentessége folytán felmerült pártfogó ügyvéd munkadíját, valamint a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

, 2010. május 11.

Dr. Lizák Tibor sk.
a tanács elnöke

. Molnár Ágnes sk.. Merőtey Anikó sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Dankó Zsuzsanna
írnok